

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Markus Geltl

Atbildētāja: Daimler AG

Piedaloties: Lothar Meier u.c.

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Bundesgerichtshof* — Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 28. janvāra Direktīvas 2003/6/EK par iekšējās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu un tirgus manipulācijām (OV L 96, 16. lpp.) 1. panta 1. punkta un Komisijas 2003. gada 22. decembra Direktīvas 2003/124/EK, ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/6/EK īsteno attiecībā uz iekšējās informācijas definīciju un publisku izziņošanu, kā arī tirgus manipulācijas definīciju (OV L 339, 70. lpp.), 1. panta 1. punkta interpretācija — Jēdziena “iekšējā informācija” interpretācija — Akciju sabiedrības valdes priekšsēdētāja-generāldirektora atkāpšanās no amata — Dažādu konsultāciju un soļu veikšana pirms aplūkojamā notikuma, lai novērtētu, vai šādai informācijai ir precīzs raksturs, iespējama ņemšana vērā

Rezolutīvā daļa:

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 28. janvāra Direktīvas 2003/6/EK par iekšējās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu un tirgus manipulācijām (tirgus ļaunprātīga izmantošana) 1. panta 1. punkts un Komisijas 2003. gada 22. decembra Direktīvas 2003/124/EK, ar ko Direktīvu 2003/6 īsteno attiecībā uz iekšējās informācijas definīciju un publisku izziņošanu, kā arī tirgus manipulācijas definīciju, 1. panta 1. punkts, ir jāinterpretē tādējādi, ka attiecībā uz laikā sadalītu procesu, kura mērķis ir īstenot noteiktu apstākli vai izraisīt noteiktu notikumu, par precīza rakstura informāciju šo tiesību normu izpratnē var uzskatīt ne tikai šo apstākli vai notikumu, bet arī šā procesa starpposmus, kas ir saistīti ar tā īstenošanu;
- 2) Direktīvas 2003/124 1. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka jēdziens “tādu apstākļu kopumu, par kuriem ir pamats uzskatīt, ka tie iestāsies, vai arī [...] notikumu, par kuru ir pamats uzskatīt, ka tas notiks” attiecas uz apstākļiem vai notikumiem, par kuriem, pamatojoties uz jau pieejamās informācijas vispārīgo novērtējumu, ir jākonstatē, ka tie patiesi var iestāties. Tomēr šis jēdziens nav jāinterpretē tādējādi, ka būtu jāņem vērā šo apstākļu kopuma vai notikuma ietekmes uz emitenta finanšu instrumentu cenām apmērs.

(¹) OV C 113, 09.04.2011.

Tiesas (otrā palāta) 2012. gada 28. jūnija spriedums (*Arbeitsgericht Ludwigshafen am Rhein* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Georges Erny/Daimler AG — Werk Wörth*

(Lieta C-172/11) (¹)

(Darba ņēmēju brīva pārvietošanās — LESD 45. pants — Regula (EEK) Nr. 1612/68 — 7. panta 4. punkts — Nediskriminācijas princips — Piemaksa darbiniekiem, kuri pirms pensionēšanās ir iecelti nepilna darba laika režīmā, izmaksātajam atalgojumam — Pārrobežu darba ņēmēji, kuriem ir jāmaksā ienākuma nodoklis dzīvesvietas dalībvalstī — Algas nodokļa nosacīta ņemšana vērā nodarbinātības dalībvalstī)

(2012/C 258/09)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Arbeitsgericht Ludwigshafen am Rhein

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Georges Erny

Atbildētāja: Daimler AG — Werk Wörth

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Arbeitsgericht Ludwigshafen am Rhein, Auswärtige Kammern Landau* — LESD 45. panta, kā arī Padomes 1968. gada 15. oktobra Regulas (EEK) Nr. 1612/86 par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Kopienā (OV L 257, 2. lpp.) 7. panta 4. punkta interpretācija — Darba samaksas palielinājums darba ņēmējiem, kuriem pirms pensionēšanās ir noteikts nepilna darba laika režīms — Nelabvēlīga attieksme pret pārrobežu darba ņēmējiem, kuru ienākumi ir aplikti ar nodokli vienīgi dzīvesvietas valstī, kā rezultātā, aprēķinot darba samaksas palielinājuma summu, ņem vērā algas nodokli, kas teorētiski jāuzliek nodarbinātības valstī

Rezolutīvā daļa:

LESD 45. pants un Padomes 1968. gada 15. oktobra Regulas (EEK) Nr. 1612/68 par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Kopienā 7. panta 4. punkts nepieļauj darba koplīgumu un individuālo darba līgumu klauzulas, kurās paredzēts, ka tāda algas piemaksa kā pamatlīnija, kuru darba devējs maksā saistībā ar pakāpeniskas priekšlaicīgas pensionēšanās režīmu, ir jāaprēķina tādējādi, ka šīs piemaksas aprēķina bāzes noteikšanas procesā tiek nosacīti atskaitīts algas nodoklis, kas maksājams nodarbinātības dalībvalstī, lai gan saskaņā ar dubultās nodokļu

uzlikšanas novēršanas konvenciju atļūdzība, darba samaksa un līdzīgs atalgojums, ko izmaksā darba ņēmējiem, kas nedzīvo nodarbinātības valstī, ar nodokļiem ir apliekami viņu dzīvesvietas dalībvalstī. Atbilstoši minētajam 7. panta 4. punktam šādas klauzulas nav spēkā. LESD 45. pants un Regulas Nr. 1612/68 normas ļauj dalībvalstīm vai sociālajiem partneriem brīvi izvēlēties starp dažādiem risinājumiem, kas ir piemēroti, lai sasniegtu šo attiecīgo normu mērķi.

(¹) OV C 226, 30.07.2011.

Tiesas (piektā palāta) 2012. gada 28. jūnija spriedums — XXXLutz Marken GmbH/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi), Natura Selection, SL

(Lieta C-306/11 P) (¹)

(Apelācija — Kopienas preču zīme — Regula (EK) Nr. 40/94 — Grafiska preču zīme “Linea Natura Natur hat immer Stil” — Kopienas grafiskas preču zīmes “natura selection” īpašnieka iebildumi — Relatīvi atteikuma pamatojumi — Sajaukšanas iespēja)

(2012/C 258/10)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: XXXLutz Marken GmbH (pārstāvis — H. Pannen, advokāts)

Pārējie lietas dalībnieki: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — K. Klüpfel), Natura Selection, SL

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2011. gada 24. marta spriedumu lietā T-54/09 XXXLutz Marken/ITSB — Natura Selection (“Linea Natura Natur hat immer Stil”), ar kuru noraidīta apelācijas sūdzība par ITSB Apelāciju otrās padomes 2008. gada 28. novembra lēmumu lietā R 1787/2007-2 saistībā ar iebildumu procesu starp Natura Selection, SL un XXXLutz Marken GmbH — Grafisku apzīmējumu “natura selection” un “Linea Natura Natur hat immer Stil” sajaukšanas iespēja — Šo apzīmējumu līdzības kļūdainais vērtējums — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) XXXLutz Marken GmbH atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 238, 13.08.2011.

Tiesas (otrā palāta) 2012. gada 28. jūnija spriedums (Korkein oikeus (Somija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Eiropas apcietināšanas ordera, kas izdots attiecībā uz Melwin West, izpilde

(Lieta C-192/12 PPU) (¹)

(Policijas un tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās — Pamatlēmums 2002/584/TI — Eiropas apcietināšanas orderis un nodošanas procedūras starp dalībvalstīm — Eiropas apcietināšanas orderis, kas izdots brīvības atņemšanas soda izpildes nolūkā — 28. pants — Vēlāka nodošana — Eiropas apcietināšanas orderu “ķēde” — Trešā Eiropas apcietināšanas ordera izpilde pret to pašu personu — Jēdziens “izpildes dalībvalsts” — Piekrišana nodošanai — Steidzamības prejudiciālā nolēmuma tiesvedība)

(2012/C 258/11)

Tiesvedības valoda — somu

Iesniedzējtiesa

Korkein oikeus

Lietas dalībnieki pamata procesā

Melwin West

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Korkein oikeus — Padomes 2002. gada 13. jūnija Pamatlēmuma 2002/584/TI par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm 28. panta 2. punkta interpretācija — Apcietināšanas orderis, lai izpildītu brīvības atņemšanas sodu — “Izpildes dalībvalsts” jēdziens tālākas izdošanas situācijā — Dalībvalsts A valstspiederīgais, kuru šī dalībvalsts ir izdevusi dalībvalstij B, lai izpildītu brīvības atņemšanas sodu, un kuru pēc tam šā soda izpildes nolūkā dalībvalsts B ir izdevusi dalībvalstij C — Dalībvalsts D lūgums, kas adresēts dalībvalstij C, pamatojoties uz apcietināšanas orderi, ar kuru paredzēts attiecīgo personu izdot dalībvalstij D, lai izpildītu brīvības atņemšanas sodu

Rezolutīvā daļa:

Padomes 2002. gada 13. jūnija Pamatlēmuma 2002/584/TI par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm, kas grozīts ar Padomes 2009. gada 26. februāra Pamatlēmumu 2009/299/TI, 28. panta 2. punkts ir interpretējams tādējādi, ka gadījumā, kad uz personu attiecas vairākas nodošanas procedūras dalībvalstu starpā, pamatojoties uz secīgiem Eiropas apcietināšanas orderiem, šīs personas vēlākai nodošanai dalībvalstij, kas nav dalībvalsts, kura veikusi tās pēdējo nodošanu, ir nepieciešama tikai tās dalībvalsts piekrišana, kas veikusi šo pēdējo nodošanu.

(¹) OV C 184, 23.06.2012.